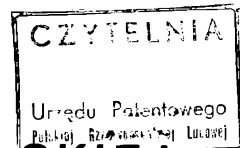

10 sierpnia 1929 r.

F42C 900

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 10193.

Kl. 72 i 1.

Bohdan Pantoflicek
(Pilzno, Czechosłowacja).

Pierścień do nastawy zapalników.

Zgłoszono 31 grudnia 1926 r.

Udzielono 18 marca 1929 r.

Pierwszeństwo: 2 stycznia 1926 r. (Czechosłowacja).

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest konstrukcja, urządzenie i sposób wyrobu pierścieni do nastawy zapalników, które umożliwiają nie tylko ściśle dokładny początek palenia się, lecz równocześnie łatwy ich wyrób, mały rozsiew, jak również używanie jednakowych pierścieni, tak dla granatów o wstępnej nastawie określonej zgóry danym czasem, jak i dla szrapneli o momentalnej nastawie, używanych jako kartacze.

Przedmiot wynalazku jest przedstawiony na rysunkach.

Zasada wynalazku polega na tem, że pierścień do nastawy zostaje tak wykona-

ny, że kanał 1 dla prochu można wytłoczyć cały odrazu w sposób prosty, nie wytłaczając żadnego otworu (patrz fig. 1 i 2).

Połączenie ścieżki prochowej z kanałem przekazującym ogień, względnie z wydmuchem, wytwarza się w wytłoczonym pierścieniu zapomocą zupełnie prostej operacji, jako to zapomocą wywiercenia lub wyfrezowania lub podobnej operacji. Na przykładzie, przedstawionym na fig. 3 i 4, połączenie początku ścieżki prochowej 1 z otworem do przekazywania ognia wykonano zapomocą wywiercenia otworu 3, który nie tylko daje wymagane połączenie, lecz również dokładnie ozna-

cza początek ścieżki prochowej, która w ten sposób jest właściwie dokładnie wykonana.

Zupełnie podobne jest wykonanie ścieżki w dolnym pierścieniu z tą tylko różnicą, że z tym otworem 3 według fig. 5 łączy się otwór 5, który pozwala na przedostanie się płomienia z górnego do dolnego pierścienia.

Przy granatach nastawianych na czas jest bardzo ważne to, że nie można je nastawiać na zero, co powodowałoby w następstwie wybuch w lufie lub w pobliżu jej wylotu; pierścienie te również nie powinny być zaopatrzone w jakiekolwiek oporki lub tym podobne występy, ponieważ uniemożliwiłyby one prawie użycie mechanicznych przyrządów do nastawiania oraz utrudniałyby znacznie nastawianie ręczne. Zastosowanie jakichkolwiek urządzeń powodujących zwłokę jest chybione dlatego, że nie zapewniają one absolutnego bezpieczeństwa, głównie jednak znacznie zwiększają rozsiew.

Przestawienie kanału 6 przekazującego ogień i przewodu zapalającego 7 w myśl przykładu na fig. 6 jest całkowicie bez zarzutu i daje wybuch w możliwie najkrótszym czasie, który jest proporcjonalny do długości ścieżki prochu, która co najmniej musi się spalić, aby płomień mógł się przedostać z otworu przekazującego ogień górnego pierścienia 2 do otworu 7, którym się przedostaje do trzonu zapalnika. Taka konstrukcja wymagałaby jednak innego wykonania zapalnika, przy którym otwory 6 i 7 leżałyby w jednej płaszczyźnie w przypadku, gdyby się żądało nastawy na zero, jak to się wymaga przy szrapnelach,

co prowadziłyby w następstwie do niejednokrotnego wykonania zapalnika dla szrapneli i dla granatów. Jest jednak możliwym, opuszczając część ścieżki prochowej 1 — 2 otrzymać natychmiastowe zapalenie przy nastawie na zero.

W wykonaniu według fig. 8 można również dopiąć tego samego celu; wtedy w górnym pierścieniu do nastawy jest wytłoczony kanał 1 — 2, który również przekazuje bez najmniejszej zwłoki płomień dolnymi pierścieniami kanałowi zapalnika.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Pierścień do nastawy zapalników, znamienny tem, że wypełniony wtłoczonym węń prochem rowek ścieżki prochowej jest połączony z otworem, przekazującym płomień, na skutek wywiercenia po wtłoczeniu prochu lub wyfrezowania odpowiedniego otworu, który równocześnie ogranicza i ściśle określa początek ścieżki prochowej pierścienia do nastawy zapalników.

2. Pierścień do nastawy zapalników według zastrz. 1, znamienny tem, że otwory w kadłubie zapalnika do przekazania odprowadzenia płomienia są przedstawione w celu nadania pewnej stałej wstępnej nastawy, przyczem w celu wymaganego natychmiastowego osiągnięcia wybuchu, ścieżka prochowa dolnego pierścienia temporyzacyjnego nie wypełnia całej jego długości, albo w górnym pierścieniu są wykonane odpowiednie wycięcia.

Bohdan Pantofliček.
Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

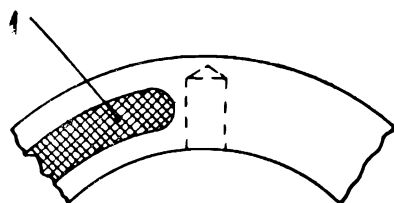

Fig. 1

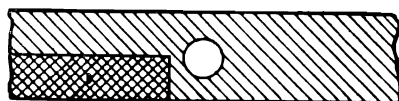

Fig. 2

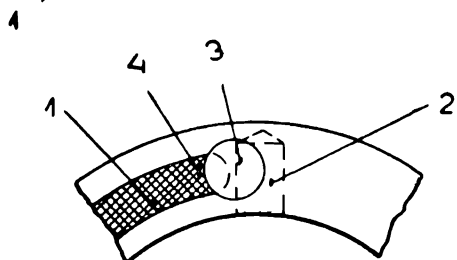

Fig. 3

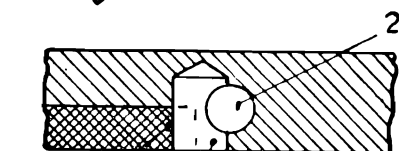

Fig. 4

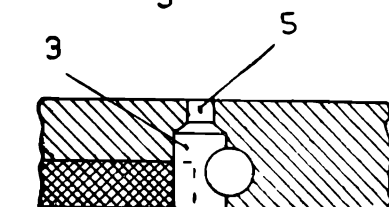

Fig. 5

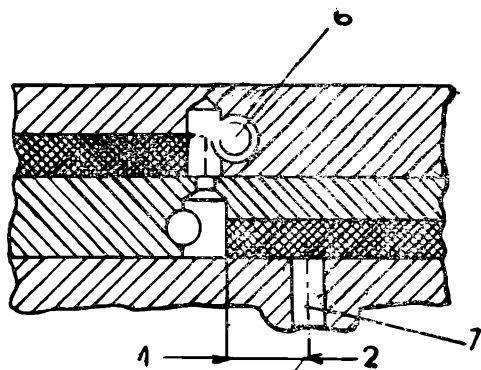

Fig. 6

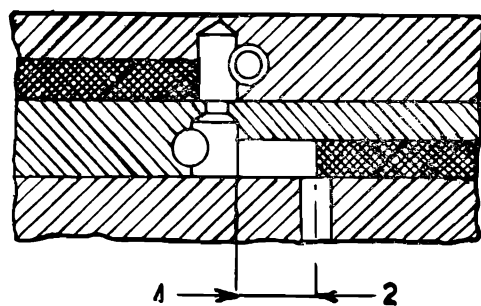

Fig 7

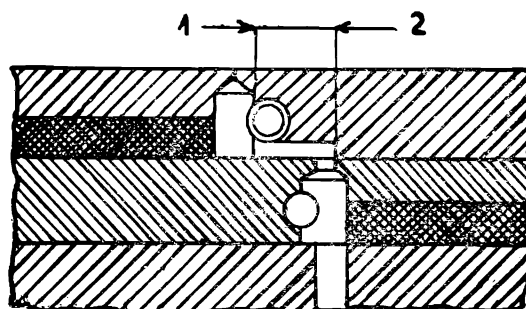

Fig. 8